

PATAKI

LUCA

pályamunkák

A pályamunkák rövid leírása:

Paradox módon a mai ember számára a kitaszítottság és az elveszettség vált otthonossá. A külső tényezők fenyegetése előtt az egyén befordulni kényszerül. A virtuális világok egy hamis otthonosság vagy kimozdulás érzetét keltik és egyre kevésbé kielégítő az online megjelenés. Éleződik a kettősség a kint és a bent, a jelenlévő és a virtuális között.

A pályamunkákat kettő nagyméretű rajz és ezek téri helyzetben való bemutatását szolgáló renderképei alkotják, melyek egy újabb kép a képben helyzetet teremtenek.

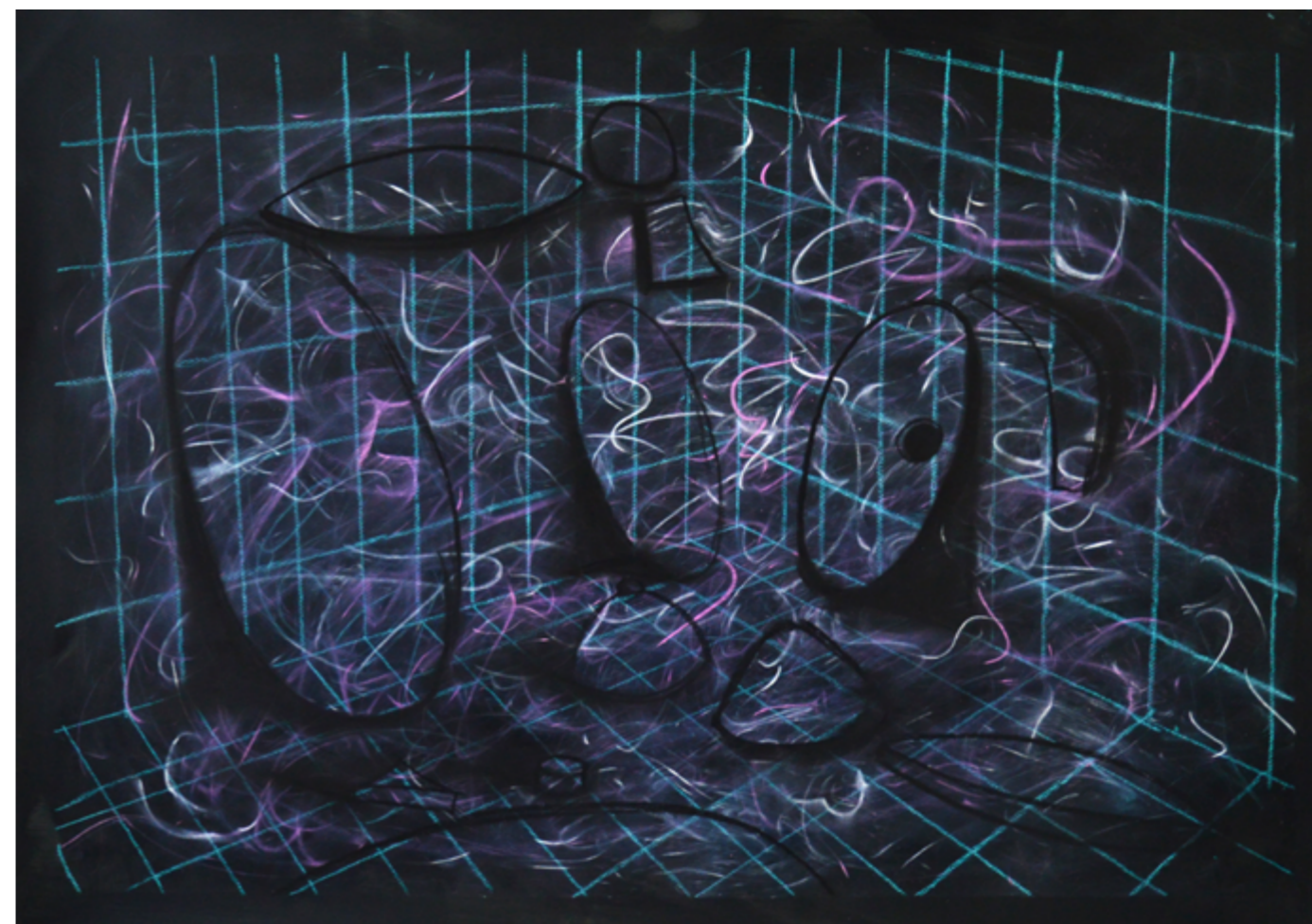
A kezdeti fázist az úgynevezett ötperces rajzok vagy gyorsrajzok képezik, melyeknek erős személyességéből adódóan egy naplószerű jellege van. A munka fegyelmezett ritmusa nem hagy időt a gondolkodásra, ezért a tudatalatti képeit tárja fel. Ez a módszer megadja a lehetőséget a folyamatos újrakezdésre. A nagyméretű rajzokon az oldott vonalak és formák különböző minőségben jelennek meg rétegenként. Itt már nem az újrakezdés játszik fő szerepet, hanem a rombolás és építkezés szakadatlan ismétlődése.

A vonalhálóba gabalyodó antropomorf kapálózás kontrasztot alkot a 3D programokból ismert rácsszerkezettel vagy wireframe-mel, ami segíti a formák megértését és a monitor síkjára vetülő tárgyak három dimenzióban való érzékelését. Ez jelenik meg mindkét képen, ugyanakkor egy egyszerű térképző rajzi eszközön túl tekinthetjük a rácsot, rendszert vagy tágabban értelmezve rációt a tudat börtönének.

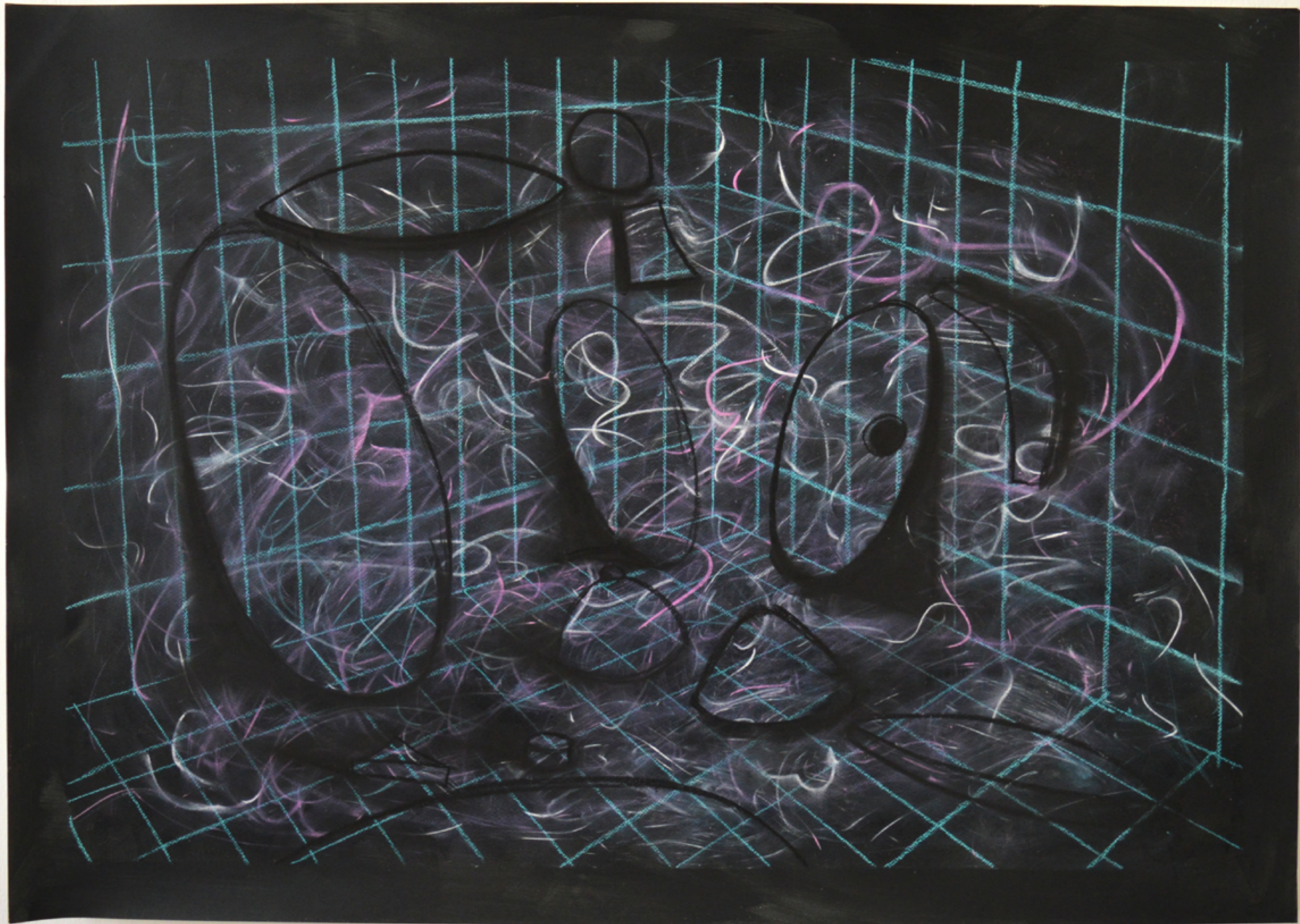
A *Networked* című munkán az ovális formák tükrök, amik nem a néző oldalán álló világot mutatják meg, hanem egy végtelen dobozba zártság érzetét keltik. A második, *Helplessly Lying* című képen pedig a forma már nem tükrözi, hanem elnyeli az őt keresztül szelő vonalakat.

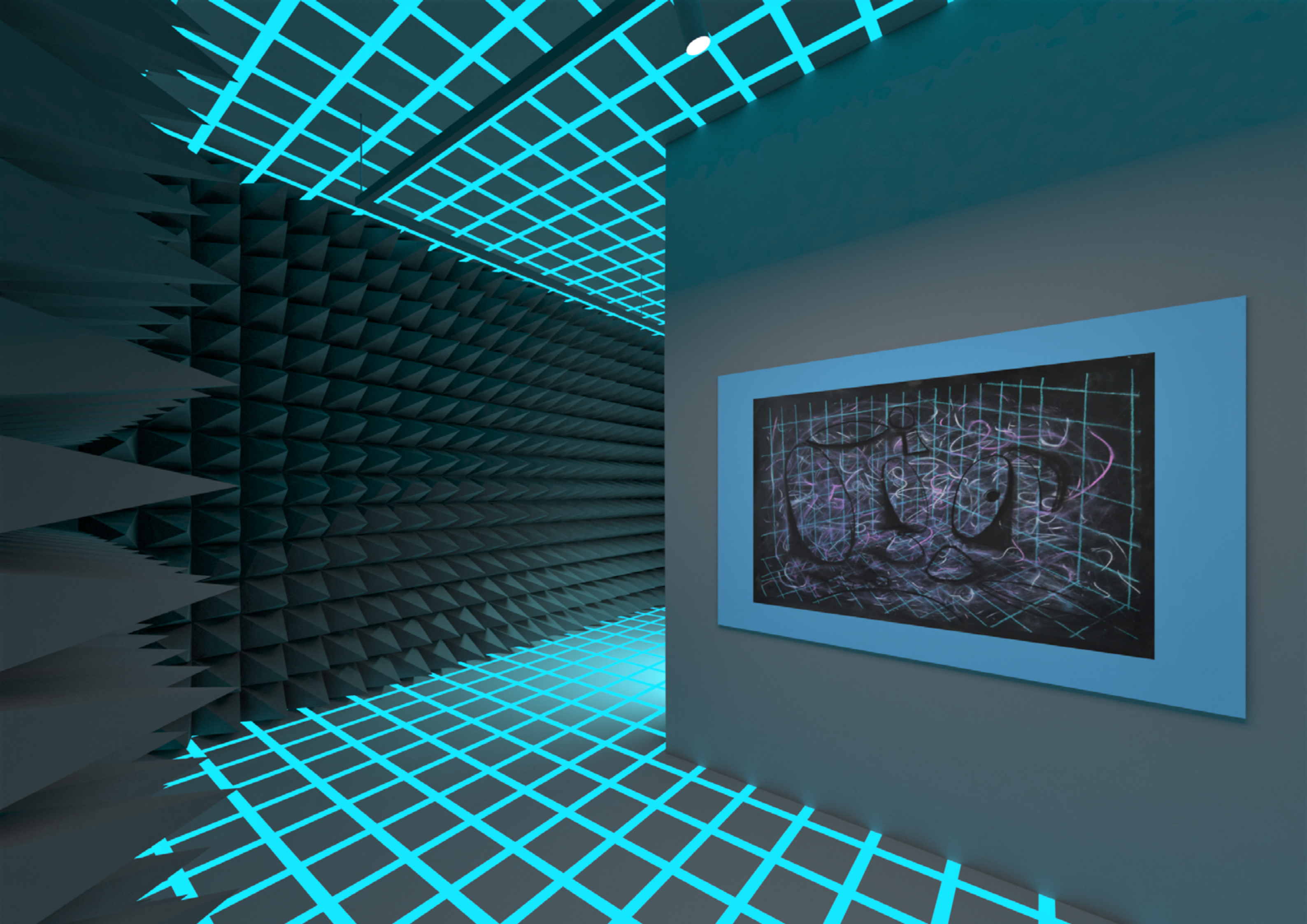
A renderképeknél az alaphelyzet egy többszörösen tér a térben szituáció. A falakon lévő tüskék miatt a néző a tér közepe felé koncentrálni kezd. A padlón kirajzolódó vonalrendszer a nagyméretű munkákról köszön vissza. Lebontja a teret és megkérdőjelezi a valóságot azzal, hogy a biztos talajt, a padlót és a plafont egy jel váltja fel, mely sugallja, hogy talán egy sík felület fut végig a cipőtalp alatt. Ebben a textúra nélküli hálóban megjelenik az egyén és a valóság közötti kapcsolat bizonytalansága.

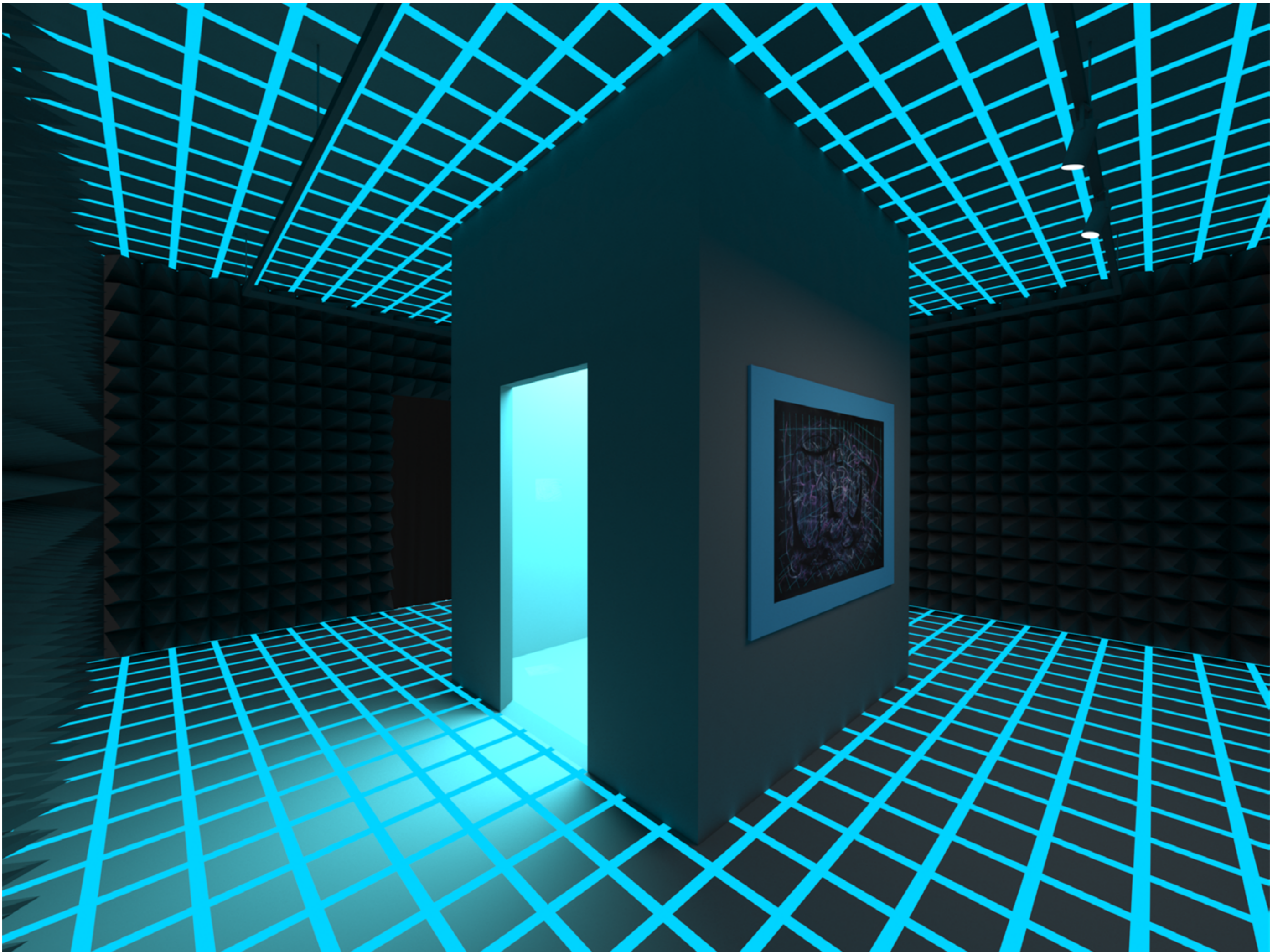
A belső intimebb és zártabb térben a tőle kijebb függő munkákhoz kapcsolódó gyorsrajzok találhatóak. A teret a wireframe színe világítja be. A fény erőssége miatt itt fájdalmas a tartózkodás, a nézőt arra készíti, hogy távozzon a belső világból és visszatérjen a fenyegető tüskék közé, ahol bár bizonytalanul és félve, mégis a kényelmesebb félhomályban lépked. Azonban előfordulhat az is, hogy meg se kísérelje a belépést. A renderképeken ez a közties állapot jelenik meg.

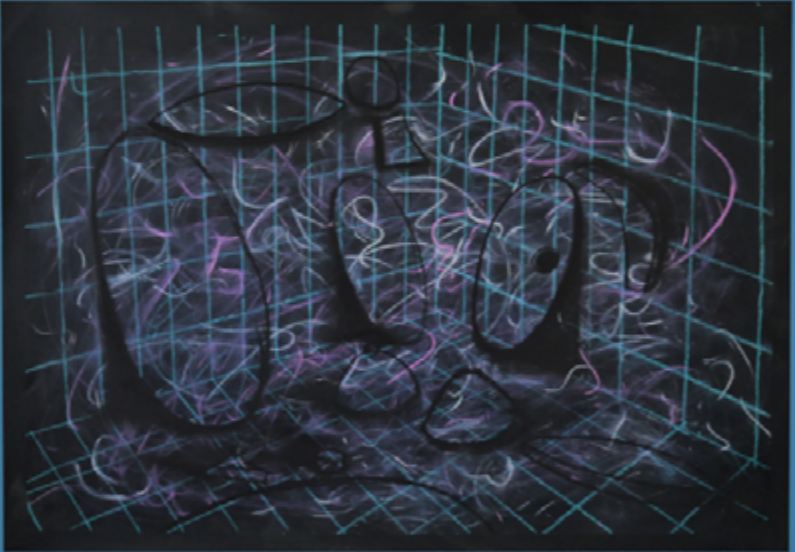

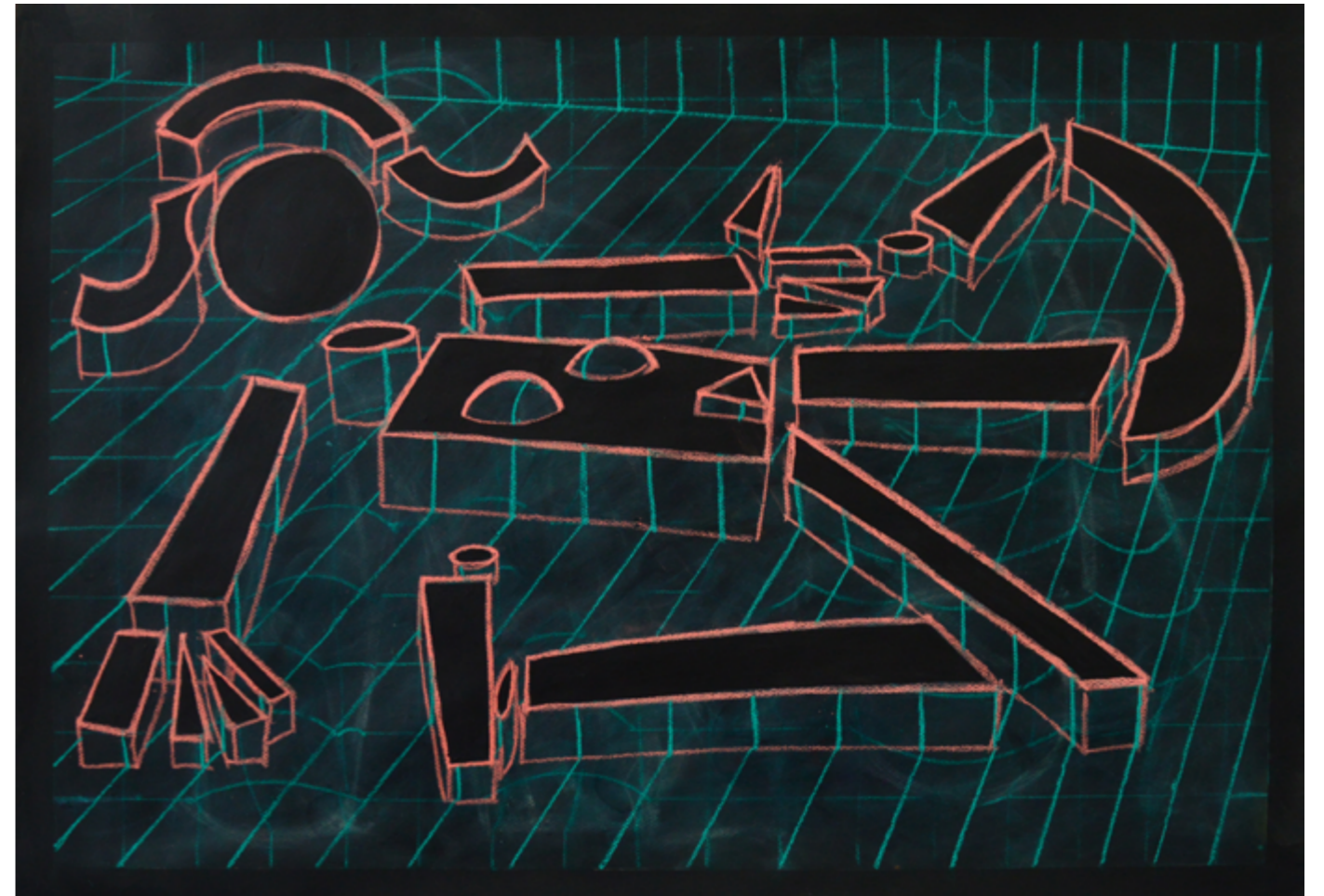
NETWORKED
2021
akril, kréta, pasztell, ceruza, papír
140 x 200 cm

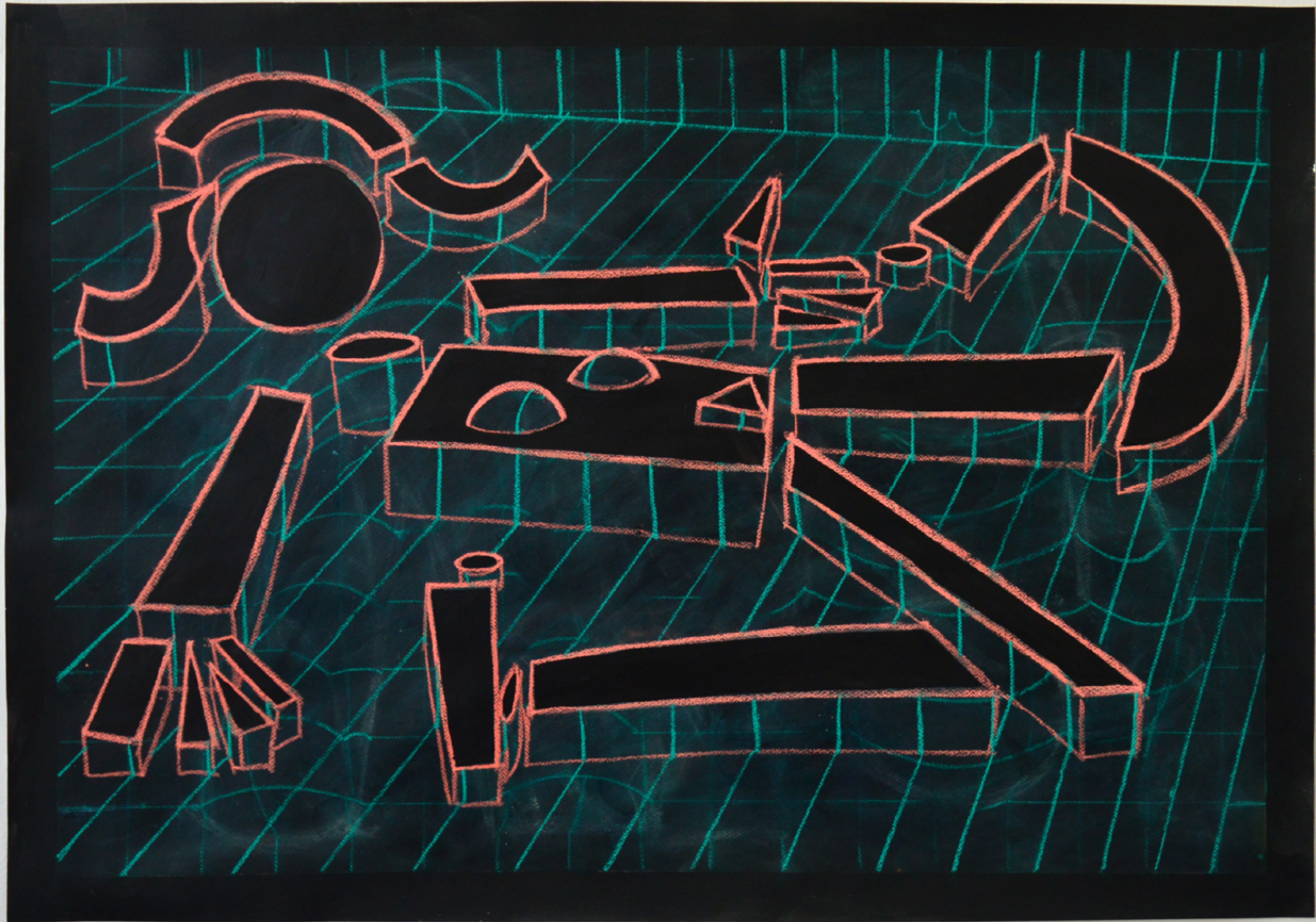

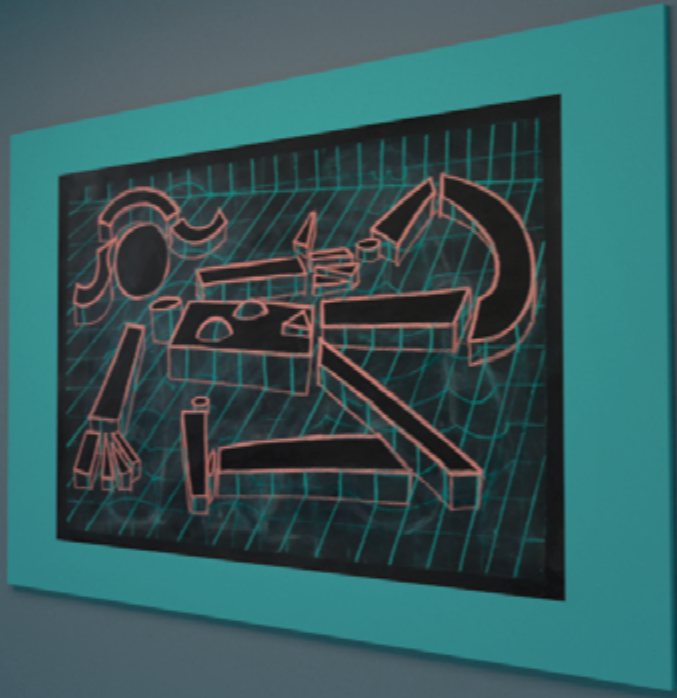
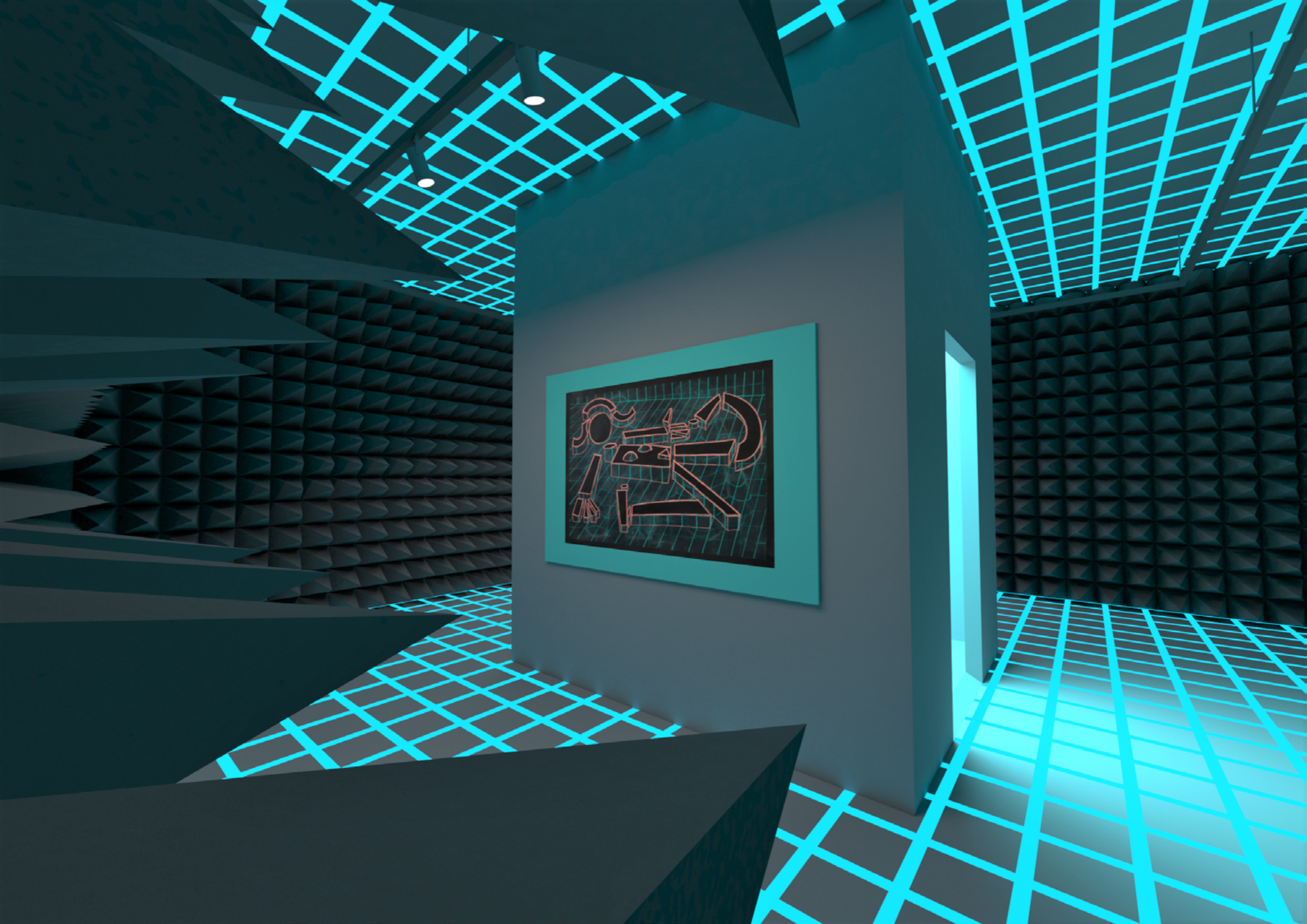

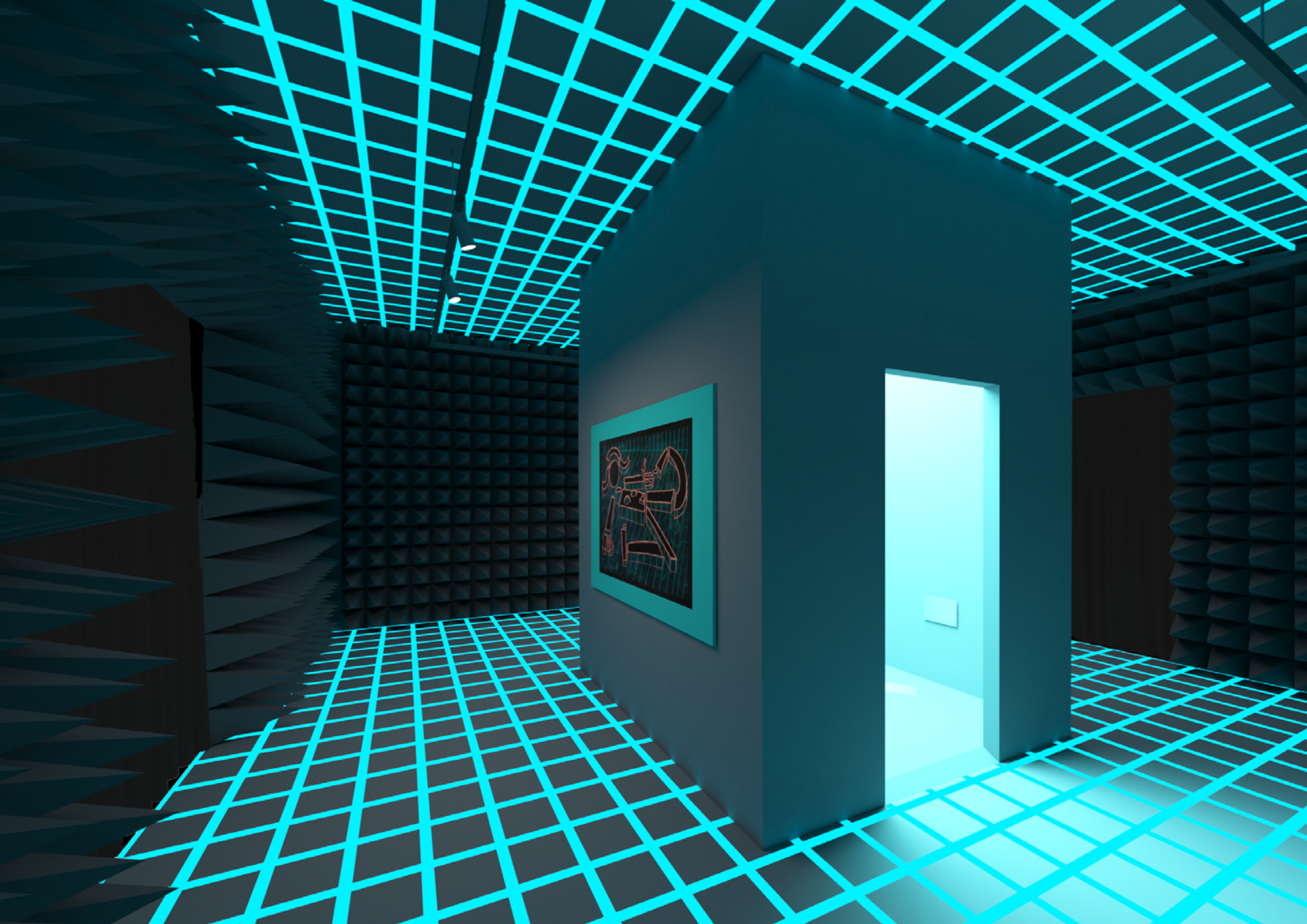

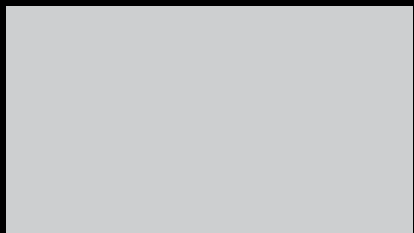
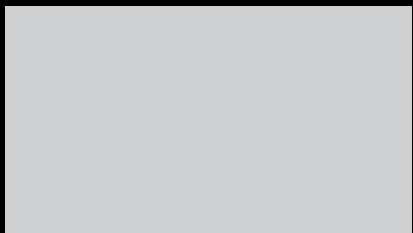
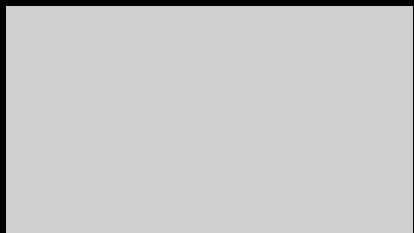
HELPLESSLY LYING
2021
akril, kréta, pasztell, ceruza, papír
140 X 200 cm

2021. 05. 14.